

Дѣто всякой за себе си салтъ гледа:
Дѣто нѣма свѣсъ за общѣ управѣ,
Тамо нѣма ни свободѣ, ни славѣ.

*
* *

Застаѣли прѣдѣ новѣтѣ годинѣ,
Дай да видимѣ ный нашѣтѣ судбинѣ:
Живи ли смы? Какѣвъ ни е живота?
Какво вършимѣ и съсъ какѣх охотѣ?
Кѣдѣ ни сѣ юнацитѣ, мѣжѣетѣ?
Каква ни е свободата? Кажѣте.

— Живы, живы, но животѣ ни глушина;
Вършимѣ, вършимѣ, по работы мѣрцина;
Мѣжѣетѣ ни все юнаци безѣ ранѣ;
Свобода ни прощѣрена, съдрана!

— Да млѣкните, о, вы хора тѣщѣдушны!
Не щѣ тука само думы заглушни....
Ако ви е свободата съдрана,
Побѣрзайте по-скоро ѣх скѣрпѣте;
Ако ви сѣ юнацитѣ безѣ ранѣ,
На раны ги научѣте. . . тѣрпѣте. . .

.

*
* *